

[Thestrup.]

nævnte ændringer til vedtagelse. Et mindretal, de socialdemokratiske medlemmer af udvalget, har, således som jeg nævnte det før, stillet et ændringsforslag til § 5. Et andet mindretal, det ærede medlem hr. Gregersen, har taget forbehold under henvisning til tidligere udtalelser vedrørende bevilling på finanslov og tillægsbevillingslov.

Kolbjørn: Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger til det af de socialdemokratiske medlemmer under nr. 54 a stillede ændringsforslag.

Staten har gennem flere år ydet tilskud til anskaffelsen af filmforevisningsapparater til foreninger, skoler o. lign. til brug ved disses oplysningsarbejde og undervisning. Det blev stillet som betingelse, at andragerne selv tilvejebragte en væsentlig del af det til anskaffelsen fornødne beløb. De midler, der stilledes til rådighed, blev taget af filmfonden, og der blev disponeret af filmsrådet efter indkomne ansøgninger. Staten har altså erkendt, at det, således som folkeoplysningsarbejdet i vore dage drives, er af væsentlig betydning, at der på overkommelige vilkår kan skaffes filmforevisningsapparater; men loven om omsætningsafgift på forskellige varer af 20. november i fjor indeholder bestemmelser, som modarbejder denne bestræbelse. Ret snart efter lovens vedtagelse blev der gjort opmærksom på flere tilfælde, hvor statens vilje til at lette anskaffelsen af sådanne apparater blev modarbejdet af den nævnte lov. Jeg er bekendt med et bestemt tilfælde, hvor en oplysningsorganisation i en provinsby inden vedtagelsen af loven om omsætningsafgift havde fået bevilget 1 500 kr. i statstilskud til anskaffelse af et tonesmalfilmsapparat. Organisationen havde, ligeledes før lovens vedtagelse, indbetalt 1 500 kr. til dækning af, hvad apparatet kostede udover statstilskuddet. Den pågældende fabrik, som skulle levere apparatet, havde ikke mulighed for at levere det før i begyndelsen af indeværende år. Det vil altså sige, at den nye lov betyder, at dette apparat, som man først har villet billiggøre for den pågældende organisation, nu fordyres med 700—800 kr.

Jeg er ligeledes bekendt med et tilfælde, hvor forældrekrederen i en landsbyskole har samlet ind til erhvervelse af et filmforevisningsapparat til den pågældende skole. Det har været ganske besværligt at fremskaffe det fornødne beløb, men det er lykkedes, og nu bevirker altså den nye afgift, at anskaffelsen fordyres, formentlig umu-

liggøres. Det forekommer mig urimeligt, at det offentliges dispositioner her går imod hinanden, og vi havde egentlig ventet, at det ville være muligt ved udnyttelse af lovens dispensationsbestemmelser at undgå denne disharmoni.

Den højtærede finansminister har imidlertid ved gentagne samråd med finansudvalget erklæret det umuligt og uønskeligt at imødekomme ansøgninger om fritagelse for afgift. Vi er derfor skredet til at stille et ændringsforslag, som ikke blot tager sigte på disse specielle tilfælde, men på forholdet i almindelighed, idet vi stadig anser det for ønskeligt, at det bliver muligt at anvende filmforevisningsapparater i det folkeoplysende arbejde, i undervisningen og i videnskabelig virksomhed. Situationen er nu den, at ikke alene er der nu gennemført en omsætningsafgift af de pågældende apparater, men det tilskud, det offentlige har kunnet yde forskellige institutioner, har været nedadgående som følge af filmfondens faldende indtægter og kan ikke påregnes at ville stige i fremtiden. Dertil kommer de stigende priser på apparaterne, der jo i det væsentlige er importerede varer. Vi står altså i den situation, at udviklingen i sig selv modvirker de bestræbelser, staten gennem filmsrådet og filmcentralen har søgt at fremme, og denne tendens forstærkes som følge af afgiften. Vi foreslår derfor, at den højtærede finansminister får bemyndigelse til afgiftsfritagelse ved anskaffelsen af apparater, der tjener optagelse og forevisning af film i skoler, læreanstalter, de militære værn, institutioner, biblioteker og foreninger, der er led i kulturelt oplysningsarbejde. D. v. s. at disse foreninger får den samme placering som biografteatrene, der ifølge lovens § 4 kan fritages for denne afgift. Det er næppe en bestemmelse, der betyder ret meget talmæssigt, hverken for statens finanser eller for påvirkningen af det almindelige forbrug i landet, men det forekommer os, at det er en af den slags retoucheringer af en lovgivning, der kan være rimelig, og vi havde egentlig håbet, at det havde været muligt at imødekomme disse synspunkter, så det ikke havde været nødvendigt at fremføre et direkte ændringsforslag her i salen.

Gregersen: Som ved tidligere behandlinger af tillægsbevillingsloven stiller retsforbundet ikke noget ændringsforslag. Det er jo godtgjort i finansudvalget, at sådanne ændringsforslag ikke kan vinde tilslutning her i tinget, og hertil kommer, at de allerfleste af bevillingerne helt eller delvis er